

paa en fremmed Valuta, for hvis Anbringelse de større fremmede Obligations-Markeder ogsaa kunde benyttes. Men Udvalget har desuagtet heller ikke ved denne Deel af Forslaget villet tilraade nogen Forandring, da Følgen deraf, paa Grund af den korte Tid, som Landsstinget har til dets Behandling, maatte blive, at det ikke kunde udkomme som Lov saa betimeligt, at de deri indeholdte Bestemmelser lode sig bringe til Anvendelse, medens det paa den anden Side maa forventes, at der dog herved vil opnaaes en Rentebesparelse for Statskassen af imellem 23 og 24,000 Rbd. aarlig.

Udvalget tillader sig derfor at indstille:

at Lovforslaget vedtages.

H. B. Hansen. A. W. Moltke.
 Drdsfører. Formand.

Treschow.

XIV.

Betænkning

over

Udkast til Forandring af Loven af 7de Februar 1851 om den jydskesoldgrændses Ophævelse og Brændeviinsbeskatningens Forandring, m. M.

(Afgiven af Landsstingets Udvalg.)

Det er ikke uden Betænkelse, at undertegnede Udvalg, der af Landsstinget er nedsat til at overveje ovennævnte Lovforslag, har turdet tilraade Antagelsen af samme.

Det har for det første vakt Udvalgets Betænkelse at tilbagefalde en Lovbestemmelse, neppe 2 Aar efter at den er givet, en Lov-

bestemmelse, der har havt til Følge, at Brændeviinsbrændere, saavel i Kongeriget som i Hertugdømmet Ekebovig, have maattet foretage fuldkomne Ombygninger og Omdannelser af deres Brænderier, idet de, for at kunne benytte Lidsbestemmelsen fuldkomment og derved kunne concurrere med de nyere indrettede Brænderier, have maattet affasse deres gamle Redskaber og anskaffe nye. Vel svæktes denne Betænkelse for endeel derved, at de nye Redskaber ere fuldkomnere end de, som Brændeviinsbrænderne have maattet affasse; men de gamle Redskaber kunde dog have været afbenyttede uden synderligt Tab, og de Omkostninger, som de nye Anlæg have foraarsaget, havde da været sparede. Endvidere maa tages i Betragtning, at der endnu er en stor Deel mindre Brænderier, som endnu ei have foretaget den omhandlede Forandring i deres Værker, og for disse Brænderiers Vedkommende vilde det altsaa endnu være tidsnok, at raade Bod paa den Ulighed i Brændeviinsbeskatningen, som Loven af 7de Februar f. A. har fremkaldt.

En anden og betydeligere Betænkelse har Udvalget tillige havt ved at tilraade den Forandring, nærværende Lovforslag indeholder, den nemlig, at Toldopsynet ei antages at være i Besiddelse af Individuer, der praktisk ere indøvede og uddannede i Brændeviinsbrændingen, saa Controlopsynet aldrig kan blive paalideligt, men enten vil foranledige Tab for Statskassen eller, hvad der maatte fortjener at lægges ligesaa megen Vægt paa, give Anledning til Conflictier og Fortrædeligheder mellem Controlrollen og Brændeviinsbrænderen og Usikkerhed for den overordnede Autoritet, som har at afgjøre, hos hvem Skylden hviler. For man antog Distriktsplanssystemet i Preussen, ansaae man det der for nødvendigt praktisk og theoretisk at oplære de Personer, der som Toldbetjente skulde kontrollere Brænderierne. Da samme Beskatningsmaade blev indført i Sachsen, erholdt man fra Preussen 40 oplærte Controlleurer til det sachske Toldopsyn ved Brænderierne. Det maa derfor forekomme os betænkligt, at man her i Landet har kunnet finde det tilraadeligt at indføre et ofte for Lægemand usforstaaeligt, kunstigt Distriktsplanssystem, uden iforveien at være betænkt paa i Saget